

జనపద కెత్త

ఆడ్జీ అయ్య కోడప్పు చేటి తానే అంత అదన్న తందు రాజకుమారిగే హొ పత్రే జె ఇట్టు కోట్టబిట్టు. ముదుగిగే హోద ప్రాణ బంతు కణజ్జి అంత హొ పత్రేనో, పత్రవన్న కణ్ణిగే ఒత్తిశేండలు.

ములు తింగళు కళీదు, రుద్రగోమార రాజకుమారిన లగ్గవాగువ ట్యూము హత్తిర బచుతిత్త. ఆగ రాజకుమారి రుద్రగోమారసిగే స్తుమి, స్తుమి నాళే నన్న వ్రత ముగితదే, అదక్కే ఒందు హరికథే మాడిసబేకల్ల అంత కేళకోండలు. రుద్రగోమార అయ్యో అదక్కేను ములు దినద మేలే నాను నెను చిన్నద మంచద మేలే మలగువంధా ముహార్ఫ బత్తుదే అంద మేలే ఒచ్చ దాసయ్యాన్న కరేసి కథే మాడిసువుదు యావ కష్ట తగామత్తే అందు ఉదాసినద మాతాడిద. ఆవ్తు సాయంకాలనే యారాదరూ అరమనే ముందే ఒందు హరికథే మాడబేకు అంత బీదిలేల్ల సారికే హాకిసిట్ట.

భద్రగోమార హరికథే దాసన యాస హాకేందు అరమనే ముందే బంద. చేటుకుతాళ, తంబురి ఎల్ల హిడకందు స్తుమి నాను దేసానుదేసవేల్ల తిరుగి హరికథే మాడంథవును అంద. రుద్రగోమార ఏనయ్యా నిన్న హేసరు అందధ్వక్కే, నన్నేసరు పూజారి హనుమయ్య అంతంద. ఆయ్య, నెను ఎప్పు బేంకో అప్పు ద్రవ్య తగందు నాళే ఇదే అరమనే ముందే హరికథే మాడబేకు నోచు, అంత అప్పుకై మాడిద.

అదర నాళే పూజారి హనుమయ్యన యాసదల్లి భద్రగోమార బంద. అదే అరమనే చెదురల్లి చెంద్రులేఖిర మహారాజ, అవన రాణి, రుద్రగోమార, ర్యతోగోమార, మంత్రి ప్రథాని, పురోహితరు ఎల్ల జమాయిసిరువరు. భద్రగోమారను హరికథే అంతేలే ఎల్లర ముందే, తన్న తాయి నీలావతియు పంథ కట్టిద్దు, గేద్దరూ సేంతవళాగి వనాంతరవాదద్దు, జంగుమయ్యన గుడిసలల్లి మగు పడేదద్దు, రుద్రగోమార, ర్యతోగోమార మోష మాదిద్దు, పాతాళ లోకదింద బంద రాజకుమారి ప్రత మాడిద్దు, అవశు తనగాగియే కాయుత్తిరువుదు ఎల్లవన్న రాగదల్లి హాడిద. చెంద్రులేఖిర మహారాజనిగే యలా ఇవను నన్న కథేనే హేళ్లువనల్లా, ఇవను హిరి హండతి పుత్రనే ఇరబేకు అంతేలే యారప్పు నెను అంత కేళిద. ఆగ భద్రగోమార తన్న హరికథే దాసన వేషపన్న తేగెదుహాకి తందేన జంగుమయ్యన ఆర్థమద కడగే కరందు బంద. ఆగ చెంద్రులేఖిర మహారాజనూ నీలావతినూ ఆదద్వగోయ్యు, హోద జీవ బందంగాయ్యల్ల పరమాత్మ అంత కొల్పిగే కొల్పి తభ్యందు కణ్ణీరు హాకిదరు. చెంద్రులేఖిర మహారాజ హెండ్రునో మగనన్న కరేందు బందు రాజుద పుస్తన భద్రగోమారనిగే కట్టి పాతాళలోకద రాజకుమారిన అవనిగే లగ్గ మాడిద.

